

vil opleve, at den ene regionale tv-station efter den anden vil lukke som følge af koncessionsafgiften? Det var spørgsmål et.

Spørgsmål to: Er det ikke rigtigt, at i den hidtidige aftale, som hr. Aage Frandsen og under tegnede bl.a. var med til at indgå, var det ikke 30 mio. kr., man hev ud af koncessionsafgiften? Nej, der var et fast beløb, eksempelvis på 20 mio. kr., som man skulle hive ind i hele landet, og så måtte man sætte prisen ned pr. seer så at sige. Det blev vi enige om som konklusion til sidst.

Det vil sige, at alt andet lige er det en fordyrelse. Tv-stationerne kommer til at betale flere penge, og der bliver mindre pluralisme og mindre debat ude i regionalområderne. Er hr. Aage Frandsen villig til at tage den konsekvens, at man så lukker af for noget af konkurrencen?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hvis jeg nu skal forholde mig sådan helt præcist til, hvad det er, jeg er optaget af med hensyn til lokalradio og lokal-tv, så er jeg jo nok den, der har sloges mest for den ikkekommercielle. Altså vi kan jo ikke komme uden om, at da vi havde diskussionen for 4 år siden, var vores ærinde at slås for, at der blev nogle millioner til den ikkekommercielle, og det var 50 mio. kr. dengang – det, der nu bliver dyrtidsreguleret, så vi ved periodens udløb ender med 60 mio. kr.

Men jeg erkender også, at vi har en kommerciel. Og dér ville der i år have været en afgift på 25 mio. kr. Den blev vi så enige om sidste år at sætte ned til 20 mio. kr., fordi der var et mindre grundlag, end vi havde regnet med.

Nu er grundlaget jo ganske meget øget, sådan at hvis vi går ud fra det, som var forudsætningen i sin tid, skulle beløbet ikke kun være 30 mio. kr., så skulle det da være mere end 30 mio. kr.

Til spørgsmålet om, hvis nu og hvis nu en hel masse lukker: Altså jeg tror nok, hr. Brian Mikkelsen kender den dér sætning med: »Hvis og hvis...«, og så citerer jeg ikke videre. Og derfor venter jeg med at forholde mig til virkeligheden, til virkeligheden er der, og jeg venter med at tage hatten af, til jeg møder manden.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Med hensyn til diskussionen om afgiften fra de kommercielle stationer vil jeg gerne bede hr.

Aage Frandsen om at bekræfte, at antallet af stationer nu bliver mere end fordoblet, og at sendestyrken betyder, at antallet af mulige seere kraftigt forøges, og at man derfor kan forudse, at afgiften pr. seer under ingen omstændigheder bliver øget, snarere bliver sat ned i forhold til, hvad man kender til i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det var jo et glimrende spørgsmål. Det var et spørgsmål, som man jo kan besvare entydigt bekræftende på. Jeg var også inde på det i et tidligere svar, hvor jeg sagde, at hvis man tog udgangspunkt i det, vi havde af afgift tidligere: 15-20 mio. kr. osv. – det skulle have været 25 mio. kr., men vi satte det ned til 20 mio. kr. – hvis man skulle have beholdt det niveau på 20 mio. kr., skulle den ikke kun have været på 30 mio. kr., så skulle den have været på mere end 30 mio. kr.

Men i stedet for at sætte et bestemt beløb ind – og dér synes jeg ikke hr. Brian Mikkelsen og jeg var begavede nok, da vi satte et beløb ind – så siger vi i stedet for, at det er en afgift pr. seermulighed. Og så står der så, at der sigtes mod 30 mio. kr.: Det kan være, det bliver mere, hvis det virkelig er mange. Det kan også være, det bliver mindre.

Men det er i virkeligheden mere betryggende for stationerne, at de har en afgift pr. seermulighed i stedet for en fast afgift. Det har de også været sure over. Men selvfølgelig er stationerne da ikke tilfredse med, at de skal betale en afgift. De vil gerne være fri for at betale en afgift, men denne afgift skal jo bruges til, at vi også har ikkekommercielle stationer. Det var derfor, vi var nødt til at sætte den op.

Ole Donner (DF):

Jeg skal på Dansk Folkepartis vegne starte med at beklage det forhandlingsforløb, der har været i den her sag, hvis man overhovedet kan tale om, at der var et forhandlingsforløb. Jeg synes, det er under al kritik, og man kan næsten ikke finde gloser, der er skrappe nok til at nedgøre det, der er foregået.

Den medieaftale, der løber til udgangen af året, er en aftale, som Dansk Folkeparti var med til at indgå med den daværende minister, Jytte Hilden, og dér kom alle partier jo med med undtagelse af Enhedslisten. Og det var rigtige politiske forhandlinger, der foregik. Man gav, og man tog, og man blev enig om forskellige